

Det er et Institut, som man ikke kommer ind i, efterat have været ansat noget andet Sted, det er et Institut, hvor Eleverne hverken faae Underhold, Quarteer eller Beklædning, men hvor de endog maae betale for deres Underviisning. Naar de altsaa maae gjøre dette, og de skulde gaae i denne Skole, indtil de ere om trent 21 Aar, saa vil det sees, at det, at lade sine Sønner gennemgaae et saadant Institut fra deres Drengenaar og indtil de ere 21 Aar, bestandigt at betale for dem i den Tid og underholde dem, er Noget, som ikke alle Forældre kunne gjøre; den Fattige kan idetmindste ikke gjøre det. Dertil kommer endnu, at, naar de endelig ere komne op til det øverste Punkt, saa er deres Stæbne endnu ganske ubestemt; det vides ikke, om de kunne komme ind i Marinen eller ikke, og dersom de ikke komme ind i Marinen, saa ere de henviste til at søge deres Erhverv ved den private Søfart, men de ere da ikke i den private Søfart paa samme Standpunkt som andre unge Mennesker i samme Alder, som fra første Færd ere gaaede i denne Fart, de maae begynde forfra som Matroser for at komme paa dette Standpunkt, og de have dog haft en overordentlig kostbar Udbannelsse. Dette har allerede viist sig at have haft en mindre heldig Indflydelse paa Søcadetsskolen. Istædetfor at den tidligere var søgt med Begjærlighed, og istædetfor at der før var stor Concurrence om Pladserne, søges den nu ingenlunde i den Grad; der er bestandigt vacante Pladser, og — jeg kan her tale af Erfaring — jeg veed, at Dydigheden hos Eleverne ingenlunde er gaaet frem, siden Akademiet er blevet ordnet paa denne Maade. Det vil, troer jeg, være gavnligt, ja maastee nødvendigt, heri at søge en Forandring tilveiebragt, idet vi her have Erfaring for os. Jeg skulde derfor ønske, at Skolen maatte blive deelt i to Afdelinger, saaledes som det er foreslaaet af Commissionen af 1866, og at de, som afgang fra nederste Afdeling, gaae over til at blive Reservelieutenanter eller Secondlieutenanter, at de vedblive at fare tilføjes, saaledes som det ogsaa er foresat af Commissionen, at de komme op i ældste Klasse, som der er Plads til, og at man saaledes lader dem concurrere om Afgangen til Marinens faste Pladser, uden at man netop sætter et

bestemt Antal, f. Ex. 8, naar der kun kan antages 2. Da vil Ordningen ligne den, der er foreslaaet ved Armeepleanen, og da vil det efterhaanden stille sig saaledes, at der ikke melber sig flere til den ældste Klasse, end der efter Sandsynlighed kan optages.

Bale: Det er ikke ifølge den Opfordring, der fremkom fra det ærebe marinethyndige Medlem, at jeg bryder den Tausshed, som han syntes at klage over under Dagens Forhandling, men det er, fordi der deels idag og deels ved Forhandlingen af Udkastet om Armeens Organisation er faldet nogle almindelige Bemærkninger, som jeg dog troer, at jeg, uden at trætte Thinget, her kan berøre. Det ærebe Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgkreds (Ville) imødegik den høitærebe Marineministers Udtalelse om, at det Ønske, at forene begge de militaire Ministerier til eet, skulde være et Indgreb i de kongelige Prærogativer. Det ærebe Medlem henviste til Grundloven, oplæste forskjellige Paragrapher deraf og knyttede dernæst nogle Bemærkninger dertil, som jeg i det Hele taget kan tiltræde, men med Hensyn til hvilke jeg dog anseer det for rigtigt at tilføje nogle nærmere Betragtninger, forsaavidt jeg ikke ganske kan tiltræde dem. Det ærebe Medlem berørte, at det laa i Rigsdagens Haand at indføre saadanne Besparelser, som betingebe Forholdet for Hans Majestæt Kongens Udnævnelse af Ministre. Jeg vil imidlertid henvise til en Paragraph paa Udgiftsloven i Finantsloven, nemlig § 15; det er en staaende Paragraph, hvorved der af Rigsdagen aarlig bevilges en calculeret Sum til Statsraadet, ganske paa samme Maade, som der i § 14 bevilges en ligeledes calculeret Sum til Rigsdagen, men det er dermed slet ikke sagt, at disse to Summer ere aldeles fast bestemte. Af den Tid, Rigsdagen er samlet, afhænger det saaledes, hvormed det gaaer med af de Udgifter, som ere omtalte i § 14, og det vil beroe paa Antallet af de udnævnte Ministre, hvor Meget der vil medgaae af den Sum, der i § 15 bevilges til Statsraadet. Der er altsaa slet ikke Tale om ad den Vel at indstrænte Hans Majestæt Kongens frie Raadighed til at udnævne det Antal Ministre, han for ethvert